

дрость та му и сладостный ать животъ на жители тѣ
подъ мѣдро то му расправеніе го прославили на свѣ-
татѣ. Нѣ въ старины паднѣлъ въ слабости и пороцы:
защо то, кѣто станѣлъ развратенъ отъ жены тѣ си,
другвѣрки, преклонилсе на Идолопоклонство. Соло-
монъ написалъ презъ животатѣ си тры книги, които сѣ-
Книга та на *Причтыиизъ*, на *Еккліаста* и *пѣснь пѣс-*
ней. Той.

I). Хортува въ причты тѣ за Хріста,

а. Който е начело и источникъ на снчка та
премѣдрость. Гл. 1—6.

б. Заради полезны правилъ на животатѣ. Гл.
10—24.

в. Предлага разны правоучителны причты. Гл.
25—31.

II (2). Той разсѣжда въ книга та *Еккліастъ*.

а. За суета та на тосъ мѣръ, гл. 1—2.

б. За най высоко то добро, гл. 3.

в. За лесноты тѣ, какъ да стигнемъ добро то,
гл. 4—12.

III (3). Въ книга та на пѣсни тѣ се заключава.

а. Желаніе то на вѣрны тѣ за Хріста, гл. 3—8

б. Какъ ще се уследи желаніе то имъ, кога
дойде Хрістосъ.

в. Какъ щѣ приказвать вѣрни тѣ съ Хріста,
гл. 3—8.

Пакъ нему приписвать и книгѣ тѣ на премѣ-
дрости тѣ, която състои отъ 19. главы, и съдържава
въ себеси добры поученія, и расказъ зарадъ, какво е на
правилъ Богъ на Израилтяны тѣ.